

445. Élteteket áldozzátok...

Animato

1. Él - te - te - ket ál - doz - zá - tok, Jé - zus - nak és Is - ten - nek!
Élt - te - te - ket ál - doz - zá - tok,

Tu - dom, azt meg nem bán - já - tok, Mert ez lesz majd ré - sze - tek: Ir - ga - lom,
Tu - dom, azt meg nem bán - já - tok,

lom, Vi - ga - lom, A harc u - tán nyu - ga - lom.
Ir - ga - lom, Vi - ga - lom,

2. Ki sokat vet: sokat arat; Sokat gyűjt, ki szorgalmas. Ó! bár sokan elhinnék azt, Hogy Istenünk irgalmas. S vetnének, Lelkileg, Miként tetszik Istennek.
3. Mint a csillagok az égen, Tündökölnék s fénylenek. Aképpen ki életében, Díszére él Istennek; Az szépen, Áll fényben, Mint a csillag az égen.
4. Ami éltünk hivatása, Arra ügyeljünk nagyon; Mindegyikünk megláthatja, Miért van e világon. Nem, hogy bünt, Kövessünk, S hiúság útján menjünk.
5. Tehát mi csak azt keressük, Ami minket üdvözít; Hiúságunk ne szeressük, Se a testnek gyönyörít. A világ, Gazdagság, Minden csak mulandóság.
6. Csak a Megváltónak éljünk, Napról-napra szüntelen. S néki áldozzuk fel éltünk, És szenvedjünk szívesen; Ne féljünk, Van nekünk, Mindenkoron Istenünk.
7. Jézusért, kedves testvérek, Mindent áldozzatok itt. És őbenne szeressétek, Szent házának tagjait; Legyetek, Kedvesek, Ez tetszik az Istennek.
8. Növekedjék a mi hitünk, S jótetteket míveljen: Hogy ez ékesítse lényünk, S Jézus legyen szívünkben! Így jó lesz, Ez szerezh, Bátorságot a hithez.
9. Az boldogít mindnyájunkat, Ha a szeretet hevít; Egybe köti a tagokat, És lélekben nemesít; Bensőleg, Örvendnek, Most s örökké Istennek.
10. Hol a szeretet kialszik, Ott minden holt és üres; Ott az Urat elfelejtik, A reménység is elvesz; Tévelygnek, Szenvednek, S minduntalan elesnek.
11. Azért bátran kell küzdenünk, Mert az ördög készen van. Hogy elfojtsa szeretetünk, S örömről Krisztusban, Csak Isten, Segítsen, Hogy küzdhesünk győztesen!
12. Aki Jézusát szereti, Hiúságot nem kíván: Örül, hogy Őt követheti, S boldog lehet és vidám. Tudja már, Hogy rá vár, Öröm s béke az Úrnál.